

izhaja vsaki torek in soboto. Ako pade na ta dneva praznik, dan poprej.

Upravištvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Veturini št. 9, kamor je naslavliti pisma

Necrankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne uvažuje, o pisma brez podpisa.

Bokopisi

dopisov se ne vračajo.

GORICA

TELEFON št. 201.

stane na leto 10 K, za pol leta 5 K, za četrt leta 2-50

Upravištvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Veturini št. 9.

Za oglase

se plačuje od četrstotne pete vrste po 14 vin, za večkratni natis primeren popust.

Posamezne številke

stanejo 8 vin, in se prodajajo v raznih goriških trafikah.

Avstrijski Furlani in njih sedanja voditelja Faidutti in Bugatto

II.

Faidutti in Bugatto operirata na Dunaju, kakor smo videli, z avstrijskim patriotizmom in sta v držav. zboru popolnoma črnorumeni. Doma se bleščita v raznih barvah. Pred vsem sta tudi doma, v Furlaniji in v Gorici, črnorumeni in nastopata kot reprezentanta avstrijske ideje. Ker jima je vladna pomoč pri raznih volitvah neobhodno potrebna, proglašata svojo stranko za edino patriotično, nasprotno italijansko liberalno stranko pa za protiaustrijsko, iredentsko.

Ko bi res bila cela italijanska liberalna stranka protiaustrijska, potem bi bila polovica goriškega italijanskega prebivalstva iredentskega mišljenja; kajti pri zadnjih deželnozborskih volitvah so imeli italijanski liberalni in Faiduttijevi kandidati približno enako število glasov. Da je iredentizem tudi na Goriškem razširjen, je gotovo; a pretirana je vsekakor trditev, da je Goriško z iredentsko idejo že tako okuženo.

S tem pretiravanjem si Faidutti in Bugatto sama sebi nasprotujeta. Na Dunaju skušata vladne kroge prepričati, da na Goriškem ni iredente, po shodih v Furlaniji in v svojih časopisih pa trdita, da je italijanska liberalna stranka na Goriškem iredentskega mišljenja!

Na Dunaju je imel lani Faidutti v državnem zboru govor, v katerem je rekel: »Jaz govorim tukaj samo o Gorici in Gradišču in bi rad visoko vlado spomnil, da tam doli prebiva ljudstvo, ki zasluži zaradi svojega avstrijskega, narodnega in katoliškega mišljenja vse zaupanje vlade«. Na letošnjem shodu v Krmini pa se je Faidutti o istem ljudstvu tako-le izrazil: »Furlansko ljudstvo se je pokazalo vedno dinastično, je prelivalo večkrat svojo kri za Habsburžane, ali dunajska vlada se ne ozira na to in hoče, kakor se zdi, podpirati ono stranko, ki hoče doseči drugačen cilj (che tende a ben altro). S temi besedami je hotel Faidutti reči: Moja stranka je patriotična, nasprotna italijanska liberalna stranka pa je protiaustrijska.

Tudi Bugatto je rekel v svojem državnoborskem govoru: »Nihče ne bo mogel dokazati, da je iredentska ideja v mojem volilnem okraju in sploh v celi Furlaniji kakorkoli razširjena. Če posamezne osebe nekoliko (alquanto) simpatizirajo s to idejo, se ne more reči, da so te furlansko ljudstvo.«

Torej na Dunaju trdi Bugatto, da v Furlaniji ni pravih iredentistov!

Kaj čitamo pa v glasilih Faiduttijeve stranke?

L. 1909 je »Eco« pisala pred deželnozborskimi volitvami: »Kdor glasuje za liberalce, glasuje za nasprotnike Avstrije (gente antiaustriaca), ker liberalci so na vseh svojih veselich, pri vseh javnih manifestacijah, pri vseh prireditvah »Lege nazionale« napravljali manifestacije proti Avstriji, so vpili »Viva l'Italia!«, so razobešali italijansko trobojnico, so v vseh svojih govorih več ali manj prikrito slavili »veliko idejo« odpada od Avstrije. Kdo se bojuje v liberalnem taboru? Mi v Furlaniji jih poznamo enega po enem. V liberal-

nem taboru so vsi italijanski podaniki in iredentisti naših krajev; so ljudje, ki se ob času patriotičnih slavnosti odstranijo iz naše dežele, ki spravljajo kip našega cesarja v kako podstrešje, ki hodijo čez mejo, da izlivajo ves svoj srd proti Avstriji, ki jih dobro redi.«

Drugi Faiduttijev list, »Il Popolo«, je po porazu Faiduttijevih kandidatov v italijanskem veleposestvu imenoval liberalno italijansko stranko kar naravnost iredentsko stranko.

Videli smo, da sta Faidutti in Bugatto v svojih trditvah o političnem mišljenju goriškega italijanskega ljudstva nedosledna in da se to, kar govorita na Dunaju, ne strinja z njunimi govori po furlanskih shodih in tudi ne s tem, kar pišejo njuni listi. To nič ne de! Onadva potrebujeta podpore domače tržaške vlade; zato slikata celo nasprotno liberalno stranko kot protiaustrijsko. Tako izrabljata doma avstrijski patriotizem!

Druga barva, s katero se Faidutti in Bugatto dičita, je belorumeni. Med tem ko se nista do zdaj v svojih državnoborskih govorih še nikdar bavila z verskimi zadevami, med tem ko se v državnem zboru pri glasovanjih družita tudi z židi in fra masoni, če je treba glasovati proti Slovanom, proglašata doma svojo stranko za edino katoliško, dočim slikajo njiju listi liberalne Italijane kot sovražnike cerkve, kot prostožidarje in ateiste. Faidutti sam je lani v svojem govoru v državnem zboru poudarjal, da je ljudstvo na Goriškem katoliškega mišljenja. Zdal pa čitajte njegove liste!

»Il Popolo« je klical Furlane v volilni boj v imenu krščanske ideje, trdeč, da so liberalci sovražniki Kristusa in prijatelji hudiča. Ker je l. 1909 glasovalo v splošni kuriji za Faiduttijeve kandidate 8.205, za italijanske liberalne kandidate pa 7.319 volivcev, je pač izključeno, da so vsi ti liberalni volivci »sovražniki Kristusa in prijatelji hudiča«.

S tem pretiravanjem, s tem izrabljanjem katoliške ideje hočeta Faidutti in Bugatto pridobiti za svoje politične akcije podporo Cerkve. To izrabljanje, oziroma zlorabljanje katoliške ideje gre v najnovejšem času tako daleč, da so se začeli laški Faiduttijevci vmešavati tudi v naše slovenske zadeve in da so se predrznili odrekati katoličanstvo celo Slov. ljud. stranki, ker jim noče služiti za podnožje pri njihovih naskokih! Bugatto in dva druga furlanska katoličana Bugattovega kalibra so bili te dni v deputaciji pri našem prevzvišenem knezo-nadškofu in so odrekli »Slovenski ljudski stranki« pravico do naslova »Katoliška stranka«. To je že brez-krajna predrznost!

Ne le avstrijske in verske, ampak tudi narodne ideje se poslužujeta Faidutti in Bugatto v dosego svojega namena.

Da bi privabila tudi liberalne Italijane v svoj politični tabor, nastopata v narodnih vprašanjih skrajno radikalno. posebno še v boju proti slovenskim zahtevam. In glejte čudo! — V sili in potrebi se zatekata Faidutti in Bugatto tudi k Slovincem, katerim drugič nečesar ne privoščita, ne na gospodarskem, ne na narodnem polju. Ko agitira Faidutti ob času volitev po Brdih za se in za svoje kandidate, je tudi on — Slovenec. Tudi v obče-vanju z nekaterimi slovenskimi dobri-

činami (evfemizem!) se kaže ta beneški »Slovenec« precej belo - modro - rudečega.

V vseh teh raznih barvah se Faidutti in Bugatto leščita, vse te raznovrstne ideje vpregata v svoj politični voz! In zakaj? — Da bi si priborila večino v goriškem deželnem zboru in s tem omogočila imenovanje dr. Faiduttija dežel-nim glavarjem.

Prihodnjic nekoliko podrobnosti o teh dveh voditeljih in o njiju glasilih.

Še enkrat bilanca Goriške v »Eдинosti«.

(Konec.)

Čujmo dalje! »Kriva pa je ravno stranka dr. Gregorčiča, da je bilo tako skupno delo onemogočeno!« Tako piše »Eдинost« in to tudi veruje vsakdo, ki ne misli dalje nego od ust do nosa. Mi pa mislimo dalje in vemo, da je šla z vzgledom »onemogočenja skupnega dela« ravno »Eдинostina« slovensko-laška zveza Gregorin-Faidutti naprej. Ko je bila po predzadnjih volitvah v večini, ni hotela o zblizanju z našo manjšino nič slišati. Prav kakor v zasnehi so hoteli Gregorin et consortes nam milostno prepustiti brezpomembno in brezvplivno mesto podglavarjevo in pridržati sibi vso moč odborništva. Pozneje so gospoda postali nekoliko mehkejši in manj brezobzirni, ker jim je začelo sumeti po ušesih, da je izven njih še vedno v zbornici dovolj moči, da sfrči zli duh iz njih vrste iz zbornice ter da izgine moč njih večine. To je bilo tudi vzrok, zakaj so se bali priti pozneje v zbornico in so napovedali abstinenco. Ta njih abstinenca je torej »preprečila vsako skupno delo in izsilila razpust deželnega zbora«, ne pa naša »frivolna« (sic!) obstrukcija. Koliko je parlamentov, ki delujejo z vso obstrukcijo, ali abstinenco, ki povzroča nesklepčnost, ne more noben parlament prenesti. To je resnica, draga »Eдинost«! Ne zvrčati torej lastne krivde na druge! — No, in ko je prišla naša delegacija po zadnjih volitvah v večino, si je vzela za vzgled gospode Gregorinoyce. Več kot smešno in slepo je torej, da šteje »Eдинost« naši delegaciji v greh, kar odobruje na svoji. Ako je »Eдинosti« »brutalen način« razveljavljanje njenega mandata — kar je bilo v svrhu mirnega zborovanja neobhodno potrebno — zakaj ji ni bil »brutalen način« pred leti razveljavljanje enega našega mandata?! Zares čudne nazore o pravičnosti in enakopravnosti ima ta »Eдинost«! Če je — kar je bilo dokazano — volilna komisija liberalna pri veleposestniških volitvah zagrešila nezakonitosti, da je pripomogla liberalcem do zmage, zakaj naj bi ne bilo naši delegaciji dovoljena po zakoniti poti te nezakonite volitve razveljaviti!? In ker ti poslanci niso bili zakonito izvoljeni, niso menda tudi imeli pravice sodelovati pri odborniških volitvah. Kaj klepeče torej »Eдинost« o »oropanju odborniškega mandata!«

Ad 4. »Eдинost« piše: »Priznavamo, da edino orožje slovenskih poslancev proti prepotenci italijanskih poslancev je — abstinenca. Gregorčičeva stranka ima sedaj najlepšo priliko za dokaz, da jej ta trditev ni le prazna polemična fraza, ampak da je pripravljena

z vso energijo nastopiti proti nasilstvu italijanske stranke.«

Temu predlogu »Eдинosti« se moramo le čuditi. Dr. Gregorin je v očen »Eдинosti« tako spreten politik in ni prišel na to misel, ko je došel prvič v našo deželno zbornico. Takrat je bil tako ugoden čas za slov. abstinenco in inicijativa bi bila njemu tako pristojala! Proglašil se je, da stoji nad strankami, in kako lahko bi bil kot tak posredoval med njima za abstinenco. Ni storil tega in zamudil je ugoden čas. Nam je bilo najmanj treba še večjega razpora, kakor ga nam je on prinesel. Abstinenca je dvorezen nož, ki seka rane tudi onemu, ki ga rabi, zato je treba, da je abstinenca skupno delo vseh slov. poslancev. Je že več kot naivna zahteva »Eдинosti«, da naj naša stranka sama prevzame vso veliko odgovornost abstinence. — Pravi čin blaznosti bi bil torej, da bi naša stranka z abstinenco ustavila delovanje deželnega zbora zdaj, ko že leto in dan ni deloval vsled intrig Gregorinoyih, ko je draginja in beda ljudstva dosegla najskrajnejše meje, ko je ljudstvo v dobi minolih petih let moralo tehati od volitev do volitev.

Ad 5. Izdajalstvo, s katerim je pred leti pričeto slov. abstinenco uničil slov. liberalni poslanec, — pravi »Eдинost« — da sedanjo liberalno slov. delegacijo nič ne briga. A briga pa našo delegacijo, ki noče iti še enkrat na led liberalnemu besedolomstvu. Če ni več onega liberalca med poslanci, je pa še kdo drugi, ki bi bil kaj takega vsaj tako zmožen. »Eдинost« naj le prečita uvodni članek v »Gorici« 20 m. m.!

»Eдинost« je bila radovedna na naš odziv, tu ga ima. Njen recept je ponesrečil; saj sama vidi, da smo ga vrgli v koš.

Predlog

poslanca Kosmača v zadevi ustanovitve poučnih tečajev za živinozdravniške pomočnike.

Visoka zbornica!

Na vsem Goriškem imamo, če sem prav podučen, samo 6 živinozdravnikov, v vsakem glavarstvenem okraju enega in goriško mesto ima tudi svojega. Vsi ti živinozdravniki pa oskrbujejo zdravstveno policijo in niso obvezani pomagati živinorejcem v slučajih živinskih boleznih. Če je tak okrajni živinozdravnik službeno zadržan, je sploh zastoj zatekati se v pomoč do njega in naj je bolezen še tako huda in nevarnost še tako velika. In to se pogostoma zgodi, da mora živinorejec pomoči iskati pri kakem mazaču, ali pa pustiti, da mu dragocena žival pogine brez vsakršne pomoči. Sicer je pa tudi živinozdravniška pomoč za navadnega kmeta v obče predraga, zlasti v oddaljenih okrajih, kakor na Cerkljanskem, Bovškem in Brkinih in še marsikje drugod, ker je razdalja med sedežem živinozdravnika in dotičnimi kraji prevelika in se za živinozdravniško pomoč nabere toliko stroškov, da jih kmet nemore omagati. Zraven tega pa je vpoštevati tudi to, da ravno radi velike daljave in radi službenih zadržkov, prihaja pomoč mnogokrat prepozno, tako da mora kmet žival izgubiti in po vrhu še stroške plačati.

Za Cerkljansko in Bovško je okrajni živinozdravnik v Tolminu samo

zdravstveni policijski organ, — v slučajih težavnih porodov, nezgod in živinskih bolezni pa ni od nikoder nobene pomoči, — kmet je tudi ne išče in nemore iskati, ker bi se mu lahko zgodilo, da mu živinče radi zamude pogine oziroma da bi moral še drugo prodati, da plača živinozdravnika.

Enake neprilichnosti so na Tirolskem in v sosednji Kranjski deželi, — dasi imajo tam veliko več živinozdravnikov kakor pri nas — dovedli deželna zastopa do tega, da sta ustanovila posebne poučne tečaje za izvežbanje živinozdravniških pomočnikov, to je takih zvedencev, ki lahko pomagajo v nujnih slučajih na primer: kadar krave težko teletijo, kadar živino na paši gad vpiči ali kadar jo napenja itd. — Nagla pomoč je v takih slučajih neprecenljive vrednosti — in od živinozdravnika je pri nas ni mogoče pričakovati.

Zato je nujna potreba, da si tudi pri nas oskrbimo izurjenih pomočnikov, kateri bodo malemu številu naših diplomiranih živinozdravnikov le v pomoč.

V kranjskem deželnem zboru so te dni razpravljali v javni seji poročilo deželnega odbora o priredbi živinozdravniških tečajev. Vsi poslanci brez razlike in zlasti zastopniki veleposestva so odobrvali in z živo vno zagovarjali naredbo deželnega odbora, s katero naredbo so jako zadovoljni vsi živirorejci na Kranjskem, edino le eden poslanec se je dobil iz cele zbornice, ki se je upal tej prekoristni odredbi ugovarjati in nasprotovati — in še ta najbrže z ozirom na konkurenco, ker je baje sam živinozdravnik.

Naša živinoreja je zlasti v gorskih okrajih naš najdražji zaklad. Zato ga pa moramo skrbno čuvati in skušati, da ga pomnožimo.

Visoki deželni zbor je že marsikaj zasluženega vkrenil za povzdigo naše živinoreje in to z vidnim uspehom. Torej smem upati, da tudi, sprejemši moj predlog preskrbi za varstvo onega zaklada, kateri tiči v naši živini.

Predlagam: Visoki zbor naj blagovoli skleniti:

Nalaga se deželnemu odboru, naj preskrbi, česar treba, da se bodo v deželi prirejali poučni tečaji za izvežbanje živinozdravniških pomočnikov po uzorcu enakih tečajev, kakoršni so že uvedeni na Tirolskem in na Kranjskem.

Zasedanje goriškega deželnega zbora.

VII. seja

dne 31. januarja 1912.

Po prečitaniu došlih vlog je zbornica prešla k dnevnemu redu.

Pol. Kosmač je utemeljeval svoj predlog, s katerim se nalaga deželnemu odboru, da poskrbi česar treba, da se za Goriško ustanove živinozdravniški tečaji, enaki onim, kakor jih imajo na Tirolskem in Kranjskem. Ta predlog se je odstopil tehnično-gospodarskemu odseku v proučevanje.

Tehnično - gospodarsko - železniškemu odseku so se odkazale še sledeče zadeve:

Poročilo o zgradbi železnice Gorica-Cervinjan, vsled katerega daje deželni odbor na razpolago 100.000 K v slučaju, da bo ta zgradba zagotovljena. Obenem se pozivlja vlada, da poskrbi zgradbo normalnotirne železniške proge, ki naj bi vezala postajo Ronke ob furlanski železnici s plovnim kanalom in tržiško luko v panzanškem zalivu;

poročilo o zgradbi železnice Sv. Lucija-Kobarid in Sv. Lucija - kranjska meja, na podlagi katerega se dovoljuje iz deželnega zaloga 100.000 K v to svrhu in sicer le v slučaju, da bi ta zgradba bila zagotovljena. Skupno s tem poročilom se pozivlja vlada, da izvrši ustavnim potom podaljšanje črte Sv. Lucija - Kobarid do Trbiža ali do kakšne druge postaje državne železnice;

poročilo, s katerim se obnovi pri-spevek, dovoljen dne 16. II. 1910 za zgradbo ceste Belvedere-Gradež. Pozivlja se obenem vlada, da dá iz lastnih sredstev popraviti obrambna dela ob kanalu, ki so bila po močnih navalih oškodovana;

poročilo, s katerim se vnovič pozivlja vlada, da izvede podaljšanje Vipavske železnice do Vrhnike ali do Postojne;

poročilo, s katerim se vnovič pozivlja vlada, naj z ozirom na veliko važnost za trgovstvo, promet s tujci, za vojaške koristi itd. izvede zgradbo ozkotirne železnice Opčina-Sežana;

poročilo, s katerim se vnovič vabi vlada naj resno vzame v poštev zgradbo železnice Štanjel - Divača; nadalje

poročilo o zgradbi paviljona na prostoru deželne umobolnice, ki naj se zgradi za one umobolne, ki ne spadajo več v umobolnico. Za to zgradbo je proračunjenih 250.000 K. Obenem s tem se je odstopilo tehničnemu odseku pooblastilo deželnemu odboru, da zajme v to svrhu posojilo v najvišjem znesku 265.000 K; ter

poročilo glede zgradbe deželne bolnišnice na zemljišču deželne italijanske kmetijske šole.

Zadeva glede povišanja prispevka za protimalarično akcijo na 8000 K se je odstopila peticijskemu odseku.

Zadeva o 25% deželnem prispevku za zajezitvena dela ob Soči pri Fari v najvišjem znesku 5250 K se je odstopila tehničnemu odseku.

Pravnemu odseku se je odstopila zadeva glede zakonodajne ureditve zavarovanja proti škodam, provzročeni po požaru in toči in po ponesrečenju živine. S tem poročilom se pozivlja vlada, da čim prej predloži poslanski zbornici tozadevni zakonski načrt ter se nalaga deželnemu odboru, da sporazumno z drugimi deželami nadaljuje proučevanje ter ureditev tega vprašanja.

Tehnično-gospodarskemu odseku se je odstopila nadalje zadeva o 25% deželnem prispevku za podaljšanje brambnih nasipov pod državnim mostom v Zagraju, kateri prispevek naj bi se izplačal le pod pogojem, da prispeva vlada s 50% k stroškom ter da je kritje ostalih 25% tudi zagotovljeno.

Odobrila se je nadaljnja podpora za uravnavo hudournika Kopica in Lipnik v znesku 400 K.

Poročilo o nadaljni podpori občini Grgar za uravnavo hudournika Slatno v znesku 1200 K se je odstopilo tehničnemu odseku. Ravnotako poročilo o podpori občini Opatjeselo za zgradbo nabiralnika za izvorno vodo na Dolu.

Poročilo o deželnem prispevku za cepljenje koz in o sprejetju teh stroškov na breme države se je odstopilo pravnemu odseku. Predlaga se namreč, naj se potrdi izplačilo prispevka 6500 K za cepljenje koz v l. 1911 ter naj se dovoli za leto 1912 izjemoma znesek 6500 K. Pozivlja se pa obenem vlada, da sprejme te stroške na breme države, če ne prej, pa vsaj o priliki saniranja deželnih financ.

Prošnja županstva v Naklem, da bi se bolniški troški, provzročeni po Ani Rolič in Antonu Paropat, sprejeli na račun deželnega zaloga se je odbila.

Nato se je potrdilo imenovanje novih članov v deželno komisijo za obrtni davek, in sicer so imenovani kot člani: dr. Lovisoni, Leopold Bolko in dr. Novak; kot namestniki: Maraž in Orzan. Ravnotako se je potrdilo imenovanje novih členov v prizivno komisijo za osebno-dohodninski davek. V to komisijo so izvoljeni kot člani: Padovani, dr. Stepančič, posl. Zega in dr. Venier; kot namestniki: Budin, posl. Marinič, Maurovich in Vergna.

Prošnja za podporo tolminskemu gasilnemu društvu, v pokritje stroškov za napravo gasilnega doma se je odstopila deželnemu odboru v morebitno nadaljnje poizvedovanje.

Prošnja za podporo občanom iz Dolenjega in Gorenjega Nekovega (Ajba) za napravo ceste iz Nekovega v Kanal

se je odstopila deželnemu odboru z nalogom, da stori potrebne korake v pospešitev zadeve ter da zopet poroča deželnemu zboru.

Posl. Zega je v pojasnilo izjavil, da se bodo istočasno z zgradbo ceste Kanal-Marijino Celje napravili načrti za to cesto.

Prošnja za podporo Urši Goljevšček se je odstopila deželnemu odboru. Ravno tako

prošnja za podporo Brezavšček Blažu v olajšanje škod, provzročeni po požaru;

prošnja Orel Antona iz Bilj, da bi se mu izbrisali bolniški troški provzročeni po njegovem sinu; ter

prošnja Pernarčič Frančiške iz Gornjskega za podporo.

Prošnji bivšega župana Gec iz Skopega, da bi se mu odpisala globa 50 K, se je ugodilo.

Prošnja Frančiške Štolfa iz Brji za podporo se je odstopila deželnemu odboru v nadaljnje poizvedovanje.

Prošnji za podporo Josipu Furlan iz Gabrovice, nadalje

prošnji za podporo češki podružnici slovenskega planinskega društva v Pragi ter

prošnji Josipa Kragelj iz Modreje za podporo se ni ugodilo.

Prošnja za podporo za cesto Kambrško Kosi se je odstopila deželnemu odboru z nalogom, da v lastnem delokrogu pospeši to delo ter da naj stori pri vladi potrebne korake, da bi tudi ona pospešila s svojo pomočjo to napravo.

Nato je bila seja zaključena.

Prihodnja seja v ponedeljek, dne 5. februarja ob 4. uri pop.

† Ekscelenca Ebenhoch.

Za Luegerjem je pobrala neizprosna smrt zopet moža poštenjaka iz krščansko socialnih vrst, umrl je tudi dr. Ebenhoch. Hujši kot zadnje dunajske volitve je zadel stranko ta udarec. Zakaj dr. Ebenhoch je bil po Luegerjevi smrti duša in centrum vsega strankinega delovanja. Pokojni Lueger je dobro vedel kaj je imel v svojem prijatelju Ebenhochu in stranka je imela v njem voditelja, ki so mu bili tuji vsi osebni interesi, ki ga je bila sama požrtvovalnost in ljubezen do dela. Še mlad se je že posvečal političnemu delovanju in zastopal od dijaških let sem vedno krščanska načela v privatnem in političnem življenju. Bil je vedno odkrit in iskren mož, ki je povedal to, kar je imel na srcu. Delo za stranko mu je bilo vse. Še na smrtni postelji je mislil na stranko in na krščansko socialno ljudstvo; posebno so mu bili Zgornjeavstriji prirasli k srcu. Večkrat je bil med njimi, tudi ko je bil že minister in ni se kot tak sramoval korakati med zastopniki kmetškega stanu. Bil je vedno mož na svojem mestu, bodisi v zbornici ali v ministertvu. Držal se je poštene poti in svojega krščanskega prepričanja. In tako je dosegel ministersko čast in dostojanstvo tajnega cesarjevega svetovalca. Minister je bil v Beckovem ministertvu od novembra 1907 do novembra 1909. Kot tak je zastopal poljedelski portfelj in pokazal tu vso svojo globoko izobrazbo in zmožnost. Za zasluge ga je cesar odlikoval tudi z redom železne krone I. reda. Bil je odličen mož, globok politik; in sedaj stoji stranka ob njegovem grobu, žalostna in potrta. Ne-le katolško, ampak tudi skoro vse nasprotno, ne-alno časopisje, je povdario izredne zmožnosti tega velikega moža, ki je žalibog moral iti v večnost v najlepši dobi 56 let. Ob njegovem grobu žaluje zapuščen družina in krščansko socialna stranka, ki je izgubila v njem svojega duševnega očeta. Par liberalnih listov se vendar ni moglo vzdržati svojega navadnega bevskanja, češ, Ebenhoch je bil egoist, svojo osebo in svoje lastne koristi je zasledoval pri

vsem svojem delu. Seveda na take žurnaliste ne da resen človek počenega groša in pokojnik stoji pred svetom kot čist, pošten požrtvovalen značaj, ki je storil vse, kar je bilo v njegovih močeh, za svojo stranko in svoje katoliško prepričanje.

Politični pregled.

Državni zbor.

Kakor poročajo nekateri listi, se skliče državni zbor dne 4. marca in ne 27. t. m., kakor je bilo skoro že določeno. To pa zaradi tega, ker so nekateri deželni zbori izrazili željo, da bi se njih deželnozbornsko zasedanje podaljšalo.

Deželni zbor štajerski

je bil v peti seji 30. m. m. t. l. odgoden, ker ni hotela Wastjanova mala peščica poslancev privoliti niti najnujnejši zahtevi štajerskih Slovencev.

Kam plovemo? Vriva se nam to vprašanje samo po sebi. V prvi vrsti mora si vlada dati jasen odgovor na to vprašanje, sicer bo zgodovina izrekla sodbo: »Avstrija uničuje se sama«. Ali nas Wastjanovo in njega malega kluba početje ne spominja na »veto« v nekdanji poljski državi? Z Jugoslovani naj se vlada ne šali več in naj besnijo nerešeni Nemci kolikor jim ljubo. Kakor vsak posameznik, imamo i mi Jugoslovani pravico do eksistence, do razvitka v kulturni državi na podlagi materinščine. Tu smo in ostanemo, in nobena sila nas ne pogoltni ne v brezno blažene Nemčije, ne Italije. Ob taki enunciaciji kliče-mo vladi »videant consules«. Ta klic ne velja za Štajersko samo, ampak tudi drugim deželnim vladam in dunajski vladi posebej gledé na varstvo obmejnih Slovencev.

Pogajanja med hrvaško-slovenskimi istrskimi poslanci in med italijanskimi.

ki so se vršila pod predsedstvom namest. Hohenlohe, so ostala, kakor poročajo listi, brez vspeha, tako da ni misliti, da bi bil istrski deželni zbor sklican. Od hrvaške strani se namreč zatrjuje, da stavijo italijanski zastopniki pri nekaterih točkah take zahteve, ki jih Hrvatje ne morejo na noben način vsprejeti.

Hrvaški memorandum, cesarju in prestolonasledniku.

V sredo sta se pojavila v cesarjevi kabinetni pisarni državni poslanec dr. Ante Sesar dič in poslanec razpuščenega hrvaškega sabora župnik Stjepan Zagorac. Izročila sta monarhu od hrvaške stranke prava sklenjen memorandum, v katerem slikajo neznosne razmere v Hrvaški in prosijo pomoči cesarjeve za hrvaški narod. Spomenica tudi priporoča združenje kraljevine Hrvaško-Slavonske z Bosno in Hercegovino s stališča interesov monarhije kakor tudi hrvaškega naroda. Prepis spomenice sta oba odposlanca hrvaške stranke prava izročila v kabinetni pisarni prestolonaslednika Franc Ferdinanda.

Veliki izgredi v Zagrebu.

V sredo zvečer ob 5. uri se je imel vršiti v Zagrebu v auli vseučilišča shod vseučilišnega dijaštva, na katerem bi se bilo protestiralo proti razpustu hrvaškega sabora. Ker so pa vseučilišče zaprli, zbrali so se vseučiliščniki pred vseučiliščno palačo in so začeli tam na prostem zborovati. Govorniki so odločno protestirali proti razpustu in padata so začele najgrše ropzpe na bana. Kmalu je prihitela pred vseučilišče policija na konjih in peš. Dijaki, zagledavši policijo začeli so peti pesem »Lepa naša domovina«. Kar se je začelo zbirati okolo dijaštva tudi drugo meščanstvo, in kmalu je narasla množica na tisoče ljudi. Ko je začelo redarstvo razganjati množico, nastal je velik hrup, nakar je začelo redarstvo rabiti sablje. Prišlo je do spopada med dijaštvom in redarstvom, kateremu se je pridružilo ostalo meščanstvo. Ranjenih je bilo pri

tež priliki 15 dijakov, aretiranih pa veliko število. Izgredi so se potem razširili skoro po celem mestu, ki je izgledalo kakor bi se nahajalo v revoluciji. Šele pozno zvečer se je posrečilo policiji napraviti mir.

V četrtek so se ob 8. uri zjutraj zopet pričela predavanja na vseučilišču. Navzoča je bila le polovica dijakov. Ko se je imelo pričeti predavanje, so dijaki razbili predavanje ter se podali v vestibul, kjer se je obdržal shod, na katerem se je vsprejela ostra resolucija, ki vabi Srbe in Hrvate k odločnemu odporu proti madžaronskim krivicam.

Med tem je odredil vseučiliški rektor zaključnje vseučilišča. To je dijake tako ogorčilo, da so sklenili, da ne zapuste vseučilišča, naj se zgodi kar hoče. Policija pa straži okolo vseučilišča.

Demonstracije Hrvatov na Dunaju.

V sredo popoldne je kakih dvesto hrvaških dijakov demonstriralo pred ogrskim ministerstvom na Dunaju zaradi razpusta hrv. sabora. Demonstracija je bila zelo hrupna. Konečno je policija demonstrante razgnala. Osem dijakov je aretirala ter jih po zasliševanju zopet izpustila.

Avstrija in Rusija.

V merodajnih krogih so, kakor se čita v raznih listih, mnenja, da je nastala potreba zblizanja Avstrije k Rusiji in sicer zaradi tega, da se sporazumno vzpostavi mir na Balkanu.

Domače in razne vesti

Odlikovanja. Cesar je podelil min. tajniku v notranjem ministerstvu Egonu baronu Winklerju, sinu v Gorici bivačnega deželnega predsednika Kranjske v p., gospoda Andreja barona Winklerja, nadalje v istem ministerstvu dvorne mu svetniku baronu Schönbergerju viteški križec Leopoldovega reda in sekcijskemu svetniku v istem ministerstvu Rihardu Wenedikter red železne krone tretjega razreda.

Narodni odbor v Gorici izreka vsem županstvom, zavodom in društvom najtoplejšo zahvalo za vposlana pojasnila. Oni pa, ki so prezrli prejeti dopis, naj blagovolijo takoj odgovoriti. Zadeva je nujna.

»Edinosti« na pomoč je prišel tudi »Slovenski Narod«, ki v eni zadnjih števil (31. I. 1912) »rešuje« zavožene goriške razmere. Če piše tiste klobasarije kedo iz Gorice, bi bilo bolje, da bi tisti čas obrnil kako drugače, koristnejše, če jih klati kdo v Ljubljani, se nam revež še bolj smili. Pisec tistega članka vidi strahovite reči. V tistih par besedah, ki jih je pri seji v dežel. zboru dejal poslanec Zlobec deželnemu glavarju, vidi ta možak že strahovito obsodbo dr. Gregorčiča od strani Nj. Eksc. nadškofa. Nadškof je po mnenju »Narodovega« dopisnika dr. Gregorčiča že »pantal« in zato je nastal tisti intermezzo. Da, kdor zna, pa zna! Pa še več tiči v tem slučaju. Klerikalci se bajé bojijo že n o v i h volitev in hočejo vplivati že sedaj na ljudstvo, češ, vidite, mi smo vendar proti laškim liberalcem, saj je Zlobec nastopil itd. Značilni so vsi ti dopisi po tem, ker iz vseh veje tisti duh in odmev: razpust. In zakaj? Zato, ker je goriški deželni zbor edini, ki lepo mirno deluje, zato razpust. No, liberalni gospodje, se predobro poznamo; vaše pisarjenje je pač le bob v steno, vox clamantis in deserto.

Ogenj in žveplo je vsipala »Eco« svoj čas na dr. Šusteršiča, češ, on je prišel pomagat S. L. S. na Goriškem. V »Edinosti« in »Slov. Narodu« rešujejo razni »dopisniki« ob vsaki priliki »zavožene« goriške razmere. Ali bi ne bilo

dobro, če bi »Eco« tudi tem pojasnila stališče, da jih navsezadnje še manj — prav dosti manj — rabimo kot dr. Šusteršiča. Nam bi »Eco« izkazala res veliko uslugo, da se nam ne bi bilo treba otepati več s temi gospodi.

Prorok Jeremija še vedno straši v »Edinosti«. Že zopet prerokuje pogin goriške dežele, goriških Slovencev in vsega, kar je izven Trsta. Svoj čas je strašil neki Falb s koncem sveta, sedaj se je oglasil kolega. Da bi ti gospodje pri »Edinosti« raje gledali na stvari pred svojim pragom in pustili Goričane v miru, to bi bilo dosti boljše. Tisti gospod dopisnik, ki tako milo slavčje toži in tarna menda še rojen ni bil, ko so goriški Slovenci že delovali za svoj narodni obstanek. Sad tistega dela se pokazuje vedno bolj in vsak dan v Gorici vključno z raznim šikanam — tudi vključno z takim čenčastim dopisom — vendar močnejši.

»Alozijeve« sprejme v dr. gem polletju zopet nekaj dijakov; prošnji naj priložijo navadne listine t. j. krstni list, ubožni list, zdravniško spričevalo in šolsko spričevalo tega polletja; navesti morajo tudi v kakšni župniji stanujejo stariši. **V o d s t v o.**

Za narodni muzej so darovali: Gosp. Josip Balič učitelj Vrh Sv. Mihaela, 2 1 d a r : 3 stare jopiče, dobljeni v Šempetru pri Gorici. Gospod Josip Prijatelj, c. kr. učitelj v Kobaridu nabral v Kobaridu in sicer: 1. Gospod Ivan Gruntar, župan v Kobaridu, 2 sliki na platno (Sv. Anton, Sv. Frančišek), 2. Gosp. Gruntar, posestnik v Kobaridu, 1 oljnato svetilko, 3. Dijaki pripravnice 8 novcev, 1 gumb, 1 kos riml. opeke ter 4 knjige a) Hrana Ev. naukov v Celovci 1845, b) Abecednica v Celovci l. 1873, c) Učiteljski tovariš l. 1866, d) dr. I. Šubic: Poljedelstvo l. 1863, 4. 1 srebrn novce (zelo redek) izkopen pri Sv. Antonu pri Kobaridu. — Gospod Prinčič Jožef, župan Cerovo, 1 srebrn in bakren novce ter 1 kos rude. — Gosp. Ed. Prinčič, nadučitelj Pevma pečat, 6 raznih novcev. — Gospod Vekoslav Benko, učitelj Dol. Branica 4 bakrene in 2 srebrna novca. — Gospod Štrukelj, učiteljskičnik IV. letnika 2 knjigi 1 koledar l. 1862 C. kr. kmetijske družbe v Gorici, 2. Berilo za male šole na kmetih. Dunaj l. 1845. — Gospod Vouk, učitelj v Gorici 2 novca. — Gospod Josip Ivančič, trgovec v Gorici, 1 srebrn denar.

O d b o r.

V nedeljo dne 4. februarja t. l. vsi v »Central«! Igra: »Sovražnik Mesijev« je res krasna! Meščani in okoličani, poslužite se te lepe prilike!

Zopet ena trgovina z manufakturnim blagom je v Gorici v konkurzu in sicer Gius. Pincherle na Travniku.

Vojaška inšpekcija. Dospel je v Gorico korni poveljnik fem. Leitner nadzorovat tukajšnje garnizijo. Prisostvoval je v terek vojaškim vajam v zapadnih Brdih okolu Rutarjev.

Vojaški aviatik, topničarski poročnik Schünzel, ki se je v soboto dvignil v zrak, se je spustil z višine več sto metrov preneglo na tla in se je vsled padca stroj močno pokvaril. Poročnik Schünzel je ostal nepoškodovan.

Odprti lekarni. Od 4. do 11. t. m. bode imeli ponočno službo lekarni: Gironcoli - Pontoni.

Pijana kot nabasan »kanon« je bila te dni v Gorici Ana Batič in nadlegovala je mirne ljudi. Streznila se je šele v zaporu, kamor so jo privedli stražniki. — Právijo, da ga — pihne tudi dva litra.

Mladenič se ubil pri padcu s kolesa. Redek slučaj, ki je zahteval sv. žrtev, se je pripetil v terek 15letnemu Vincencu Žbona, krojaškemu vajencu pri krojaču g. Pisku na Kornju. — Uže

imenovani je kolesaril po Kornju s precejšnjo naglico. Nesreča je hotela, da je padel na tla in si pri padcu zlomil vrat. Pritekli so mu na pomoč ljudje, a le s težavo so ga spravili k zavesti. Kmalu nato so ga prepeljali v bolnišnico usmiljenih bratov, kjer pa je ponoči izdihnil svojo mlado dušo. Doma je bil iz Bat. Pač redka nesreča, obenem pa svarilen izgled kolesarjem: Voziti počasi in oprezno!

Ne igrajte se s patronami. Spet imamo žalosten izgled. 12letni dečko Peter Sivec se je v četrtek igral s patrono. Nakrat se je le-ta razpočila in dečka ranila še precej hudo na rokah. Prepeljali so ga v bolnišnico usmiljenih bratov. Otrokom patron nikoli v roke! Stariši, zapomnite si!

Praznik »Svečnica« se je na splošno praznoval kakor druga leta. V Gorici se je sicer delalo v nekaterih delavnicah, a le popoldne in malokje tudi popoldne. Tudi cerkve so bile obiskane kakor navadne praznike. Zidarji so ponekod delali, enako tudi v nekaterih tovarnah, kakor n. pr. v Tanerjevi ledenici, v Muličevi fužini se je delalo. Izvanredno je bilo tudi to, da so na Ribjem trgu ribiči kričali kakor vsaki drugi petek, kar sicer bi ne bili, ako bi bil včeraj od cerkve zapovedan praznik in bi bilo dovoljeno mesne jedi uživati. Z dežele nam poročajo, da so ponekod delali kakor ob navadnih dnevih, ponekod pa so praznovali »Svečnico« kakor druga leta. — Sicer pa se je na polju videlo le malo ljudi, izvzemši okoličane v bližini Gorice, ki so pripravljali zelenjavo za trg.

Krčme v mestu in na deželi niso bile tako obiskane kakor navadne praznike. Sicer pa je imelo dijaštvo, uradništvo in vojaštvo prosto kakor druge praznike. Trgovine so bile v Gorici odprte, a le popoldne.

Volitev župana v Sovodnjah se je vršila v terek popoldne ob navzočnosti vladnega zastopnika, namestništvenega tajnika g. dr. Baltiča. Županom je bil izvoljen prejšnji župan Fr. Tomšič po domače kotlar. Od 16 oddanih glasov je dobil kotlar 11. Manjšina je oddala prazne glasovnice. Enako so izvoljeni za podžupane sami pristaši kotlarjevi. To izvolitev so nasprotniki hoteli praznovati slovesno. Ko so se dobro najedli in napili so napravili slavnostno »podoknico« njim neljubi osebi. To se je zgodilo ob 3. uri zjutraj. Prijatelji teme! Kar si ne upajo podnevi, napravijo ponoči! Kje je policijski red? Kje policijska ura?

Požar v Dobravljah. V noči od 29. na 30. t. m. je pogorela skoro nova hiša, lastnina g. Breščaka. Hiša stoji pri dobraveljski železniški postaji. V nji je bila restavracija s prenočiščem. Zgorela je skoro vsa oprava. Sodi se, da je zažgala iskra iz lokomotive. Iskra je baje priletela v seno, spravljeno v podstrešju. Hiša je bila zavarovana.

Orožniška postaja pri Miščekih je preložena v Zapotok.

Nesreča na železnici. V pondeljek se je zgodila med Rihenbergom in Prvačino na državni železnici grozna nesreča, ki je zahtevala oševsko žrtev. Vlakovodja nekega osebnega vlaka, ki je vozil proti Prvačini, je nakrat zapažil, da ni več na stroju kurjač Kockl. Koj je vlak ustavil in začel nazaj voziti. Kakih 100 metrov od mesta, kjer se je ustavil nudi se je potnikom strašen prizor. Na zemlji z razbito črepinjo, iz katere so gledali možgani je ležal ponesrečeni kurjač v hudih bolečinah brez zavesten. Spravili so ga v vlak ter odpeljali na goriško postajo, kjer je pa revež izdihnil. Strojvodja si ne zna tolačiti, kako je mogel kurjač pasti s stroja.

Par pripomb pa lahko napravimo gledé zadržanja železniškega osobja v

takih slučajih. Ponesrečencu so namreč slekli lastno suknjo, da mu jo položijo pod glavo. Kakor znano je bila ta dan huda burja in ko je prišel vlak na goriško postajo, so ga na pol nagega nesli po hudem mrazu iz vagona v kolo-dvorsko poslopje. Sicer v tem slučaju ni bilo za reveža več pomoči, ali če se dogodi druga nesreča, ali se ne more nalezti ponesrečenec kake druge bolezni razun pridobljene telesne poškodbe.

Obrtna oblast zahteva, da se ima v še tako majhni obrtniji nahajati »rešilna omara«, opremljena z zdravili in obvezji za prvo pomoč pri nesrečah. Ali bi ne bilo tem bolj priporočljivo, da bi imele tudi železniške postaje take »rešilne omare« in da bi se obdržavali sanitetni tečajji pri poedinih železniških direkcijah, v katerih tečajjih naj bi se železniško osobje poučilo, kako naj se vede pri nezgodah?!

Velika nesreča na železniški postaji v Nabrežini. Sinoči je ekspresni vlak št. 1008 na Nabrežinski postaji povozil 39letnega čuvaja Antona Mislej ter mu zdrobil desno roko in desno nogo. Prepeljali so ga v tržaško bolnišnico; njegovo stanje daje malo upanja, da okreva. V bolnišnici je izjavil, da ga je hudobna roka pahnila pod vlak; več ni mogel povedati, ker je padel v nezavest.

Tatvina v braniški šoli. V noči na sredo so neznani uzmoviči udrli v šolsko sobo v Dolenji Branici ter od tam odnesli učiteljske gosli, nekaj platna in tlakomer. Potem so še pomazali več knjig. Gosli imajo na vratu utisnjeno tvrdko A. Asmanek, Schönbach b. Eger-Ceško.

GROZNA NESREČA. DVOVPREŽNA KOČIJA S TREMI OSEBAMI SE ZAVALILA 20 METROV GLOBOKO POD CESTO.

Veleposestnik Jožef Živec iz Skopje na Krasu ima sina Jožefa, ki je gostilničar v Idriji, kamor se je preselil lansko leto. Prevzel je znano »cesarsko« gostilno v Idriji, misleč, da bo gmotno boljše izhajal kakor doma na Krasu. Ali bolezen se ga je lotila in bil je že v ljubljanski bolnišnici, odkoder so ga prepeljali spet v Idrijo. Ker se je bolezen slabšala so brzojavili minole dni očetu Jožefu Živcu v Skopo, naj pride obiskat bolnega sina v Idrijo.

In res sta se napotila pred par dnevi oče in mati proti Idriji. Z vlakom sta se peljala do Sv. Lucije. Tam sta najela dvovprežno kočijo, v kateri naj bi se peljala v Idrijo. Bila je noč. Voznik je bil še precej natrkan. Nič hudega sluteč so se vozili dalje. Ko pridejo blizu Želina na Cerkljanskem, zdrsrnejo konji in kočija z Jožefom Živcem, z njegovo so-

Pri nakupu
Kathreinerjeve

je paziti nato, da se dobi
tudi pravi izvorni kavoj
s sliko župnika Kneipha
kot varovalno znamko
in v imenoma Kathreiner.
Veliko je malovrednih
posemkov.

Kathreinerjeva
prinesla oročo v hišo.

Vsem gospodinjam
toplo priporočamo

KOLINSKO CIKORIJO

— edino prístni, po kakovosti nedosegljivi slovenski izdelek. —

v korist

obmejnim slovincem.

progo in z natrkanim hlapcem nizzdoli pod cesto proti reki Idrijci. Kočija se je preobrnila, imenovani so padli iz kočije, konji so se valili proti Idrijci, in tako so bili vsi v nevarnosti, da končajo svoje življenje. Vsi so se valili nizdol. Prizor je bil grozen. Na vpitje na pomoč so pritekli sosede, ki so konečno rešili ponesrečence iz smrtne nevarnosti. Kočija se je polomila, konji so se poškodovali. Josip Živec pa si je zlomil nogo. Manjše poškodbe pa sta dobila natrkan voznik in soproga Živčeva. Namesto k bolnemu sinu v Idrijo so Živca koj prepelejali v ljubljansko bolnišnico. — Uvedla se je proti vozniku orožniška preiskava. — Le čudež je, da se ni zgodila hujša nesreča, katere žrtev bi lahko bile vse tri osebe.

Požar je uničil v Villa Vicentini vilo »Elisa« in sicer v torek okoli 3. ure popoludne. Škoda se cení na 30.000 K.

Okrožnica vsem občinskim zastopom dežele. Deželni odbor bo začel v kratkem oddajati močna krmila, ki so jih naročili živinorejci iz tamkajšnje občine. Ker ne bo mogoče oddati istočasno vseh naročenih močnih krmil, bi bilo v interesu naročnikov priporočljivo, da ustanove skupine voznikov, ki bi naj prevzeli blago za se in za druge. Za skupno prevzete blaga določeni vozniki morajo prinesiti seboj dotične zneske denarja, ker se mora blago plačevati pri prejemu. Naročniki koruze (sirka) se opozarjajo, da morajo prinesiti seboj lastne vreče. Kdor ne prinese lastnih vreč, mora plačati za vsako vrečo 1 K. Cene posameznih vrst krmil in prihod blaga na dotične postaje se naznani pravočasno županstvom.

Županstvo se slednjič naproša, da pripomore v to, da se bo blago oddajalo redno in v zadovoljstvo naročnikov.

Oderuštvo v Sežani. V Sežani so aretirali več oseb, ki so osumljene oderuštva v velikem obsegu. Med njimi je baje glavna oseba nek Rebec, uradnik pri notarju dr. Rumerju v Sežani. Te osebe so baje opijanjali svoje žrtve ter jih potem pustili podpisati menjice na mnogo višji znesek, kot so ga bile prejele. Stvar je vzbudila senzacijo.

Kaj si vse upa človeška izprijenost. Bilo je Podbrdom dne 8. septembra lanskega leta, na praznik Rojstva M. B. V cerkvi je bilo mnogo vernega ljudstva pri sv. opravilu. V cerkev je prišel tudi znan postopač Luka Kaltnekar s — **posodo, napolnjeno z mlekom.** Kmalu nato je začel motiti vernike v cerkvi z mlekom in s posodo. Navzoči so ga opomnili, da če ne bo pri miru pokličejo orožnike, da ga spravijo iz cerkve. A predzri Kaltnekar se jim je postavil po robu in se v cerkvi med sv. opravilom pokril s klobukom, kar je vernike jako razžaljilo. — Zvečer pa je Kaltnekar, premagan od zaužite pijače, tolkel na hišna vrata svojih starišev. A orožnik, ki je bil o vsej stvari, ki se je dogodila zjutraj v cerkvi obveščen, se je podal na njegov dom in ga čakal. Komaj je prišel domov, ga orožnik pozove, naj se z njim poda na orožniško postajo. — Temu se je pijani Kaltnekar uprl in hudo razsajal ter nasilno nastopil proti orožniku, tako, da je bil le-ta prisiljen poklicati na pomoč še druge. Konečno se jim je posrečilo spraviti ga v zapor.

Zaradi vsega tukaj navedenega se je moral nasilni Kaltnekar zagovarjati te dni pred goriškim okrožnim sodiščem, ki ga je obsodilo na 8 mesecev težke ječe s štirimi posti.

Svojega gospodarja je natepel Ivan Blason, zidar iz Fare. Zaradi tega so ga

spravile straže na samo, da si ohladi vročo kri.

Zapomnil si bo, kedaj je bil pijan. Ivan Žbona iz Bat, namreč si bo zapomnil, kedaj je bil v Gorici pijan. Nalezel se ga je te dni tako hudo, da ni vedel, kdo se suče okoli njega. Ko se je streznil je zapazil, da mu je zmanjkala žepna ura. Mož je šel na policijo in tamkaj povedal zgodovino izpitih »kvartinov« in zmanjkale ure. Sicer pa je rekel, da je bil tako »nabasan«, da je vendar mogoče uro izgubil. Po teh-le »dobrih« informacijah bo policija pač težko izsledila onega, ki je danes posestnik Žbonove ure. Si bo zapomnil, kedaj je bil v Gorici natrkan.

Cerkveni rop. V noči od torca na sredo so neznani lopovi ulomili v cerkev M. B. v Trziču. Odnegli so srebrni kelih, odtrgali so od kipa M. B. par zlatih uhanov ter razbili pušice, v katerih se je nahajalo okoli 30 K drobiža.

Sankališče »Belveder« na Bohinjski Bistrici je vsled novo padlega snega zopet porabno, ker se nahaja v dobrem stanju. Vojaški detachment s smučí 35 vojakov in 5 častnikov je že en teden in ostane še en teden na Bohinjski Bistrici. Športni vlak iz Trsta bo vozil dne 4. februarja.

Naš slavni rojak Dr. Karol Štrekelj je, kakor piše zadnji »Dom in Svet«, **jako nevarno obolel in se skoro bori se smrtjo.** Dal Bog, da ozdravi!

Dijamantna poroka nadvojvode Rainerja. Dne 19. februarja se bo vršila izredna seja gosposke zbornice povodom diamantne poroke nadvojvode Rainerja.

Pesnik Fran Vrchlicky. Znanega velikega češkega pesnika Vrchlickyega je pred par dnevi zadela kap, ki se je z ozirom na njegovo visoko starost bilo bati najhujšega. Toda najnovejše vesti poročajo, da se mu je za mnogo obrnilo na boljše ter da je upanje, da še okreva.

Kinematograf prepovedan. Šolska oblast v Černovicah je vsej šolski mladini brez izjeme prepovedala obisk kinematografskih predstav. Povod tej prepovedi je dala znana šolarska tragedija v Sulczavi.

Drugi avstrijski dreadnought spušte v morje dne 23. marca t. l. ob navzočnosti prestolonaslednika nadvojvode Franca Ferdinanda v ladjedelnici Sv. Roka pri Trstu.

Železniško ministerstvo je kupilo, tako poroča »Fremdenblatt«, v Trstu palačo nasproti veliki pošti, ki je pripadala penzijskemu fondu Lloyda. V tej palači se nahaja c. kr. ravnateljstvo državnih železnic ter pisarni »Austro-Amerikane« ter »Adriatike« »Austro-Am.« in »Adriatiki« bodo odpovedali ter vse prostore uporabili le za c. kr. ravnateljstvo drž. železnic, ki se misli povečati.

Velik požar na odprtem morju trajal pet dni. Parnik »Baltikow« od Navigazione generale austriaca se je podal 14. m. m. z veliko množico bombaža in 200 sodi žganja na pot. Prihodnjega dne je naenkrat kapitan Cosa opazil, da se vali iz skladišč prostorov dim. Ko so šli pogledat, so videli, da je že celo skladišče v ognju. Plamen je kmalu tudi prežgal krov. Med moštvo je nastala panika in je hotelo ubežati na rešilnih čolnih. Poveljnik, častniki in strojniki so sicer branili, a moštvo ni hotelo odnehati. Tako so morali častniki s kapitanom, krmarjem in strojniki sami gasiti. Ogenj je trajal pet dni. Med tem časom je blodil parnik brez krmila po morju.

Konečno se mu je posrečilo priti v puljsko luko. Tu sta dve vojni ladiji poizkušali ogenj pogasiti, kar se jim pa ni posrečilo. Raditega so pri Brionih ladjo spravili pod vodo. Prihodnjega dne so jo pa zopet dvignili in mogla je odpluti v Trst, kamor je v sredo došla. Škoda znaša 200.000 kron. Parnik je bil zavarovan za milijon kron.

Slovansky přehled je bil svoj čas resna in vpoštovanja uredna vseslovenska revija. Dandanes postaja vedno bolj strankarski in vse kar je bolj krščansko izgubi milost pri gospodih okoli uredništva. Zadnja številka (4. letnika 1911/12) ima med drugim tudi dopis s Slovenskega, kjer neki psevdonimni dopisnik razpravlja o turških razmerah na Kranjskem, kjer gospodarijo ti grozoviti klerikalci. Bolje bi bilo, da bi se gospod urednik raje natančneje informiral o kranjskih razmerah kot pa pisaril take bedarije o S. L. S., o katere delu nimajo čitatelji njegovega lista niti pojma.

Podčastniško vprašanje. Pri vojnem ministru so se vršile konference, ki so imele namen rešiti pri nas tako potrebno ureditev razmer podčastniškega vojaškega stanu. V glavnem je to vprašanje že rešeno. Glede podrobnosti se bodo konference še nadaljevale.

ALTENA

je

najboljša znamka

„dvokoles“

francoskega sistema.

Odbor „Centralne posojilnice“ je sklenil obdržati v tekočem letu vse dosedanje praznike kakor prejšnja leta vsled česar bo urad ob teh dnevih zaprt.

Jakob Miklus

mizar in lesni trgovec

v Podgori

na voglu železniškega mosta

(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

c o o

Trguje tudi z opeko vsake vrste, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa, ima tudi vsake vrste grede, tramve 33 od 3-12 metrov dolge in 33 od 3-12 colov debele.

Odlikovani
fotografski atelje
A. JERKIČ,
GORICA, Gosposka ulica št. 7
priporoča
se svojim cenjenim sorojakom
najtopleje.

Pozor tamburaška in pevska društva!

Naročajte za prreditve vaših zabav na novo izšle šaljive igrokaze, šaljive skladbe s spremljanjem tamburc in glasovirja ter nove tamburaške partiture Stahuljaka, Hruze, Farkasa, Machača itd. pri prvi izdelovalnici tamburic I. Stjepušin, Sisek.

„Tribuna“ „Splinda“

najlažja dvokolesa

amerikanskega tipa so došla v

velikanskem številu

v Gorico Stolno ulico št. 2-4.

Podružnica

„Ljubljanske kreditne banke“

— se bavi z vsemi v bančno stroko spadajočimi posli. —

Vloge na knjižice obrestuje po 4 1/2%, vloge v tekočem računu po dogovoru.

V GORICI

Centrala v Ljubljani. — Rezervni zaklad K 800.000. —